

17. Mé psi-hračky

Vymyslel jsem určitá zařízení, která mohla nahradit můj přímý vliv, alespoň částečně, založena na předmětech s displejem z tekutých krystalů. Je možné vytvořit víceúrovňová zařízení používající téměř jakýkoliv nosič, ale tekuté krystaly mají unikátní kvalitu – jsou velmi dynamické. Jistě, neměl jsem vlastní produkční linku, ale to ani nebylo potřeba. Kalkulačky a hodinky s LCD displeji vyhovali mým potřebám jednoduše výborně. Elektronické hodinky s kalkulačkou byly obzvláště vhodné a zde je důvod.

Ve skutečnosti, je možné ovládat zařízení telepaticky. Stačí jen myslet na potřebný program vlivu, který je na LCD nosiči zaznamenan. Ale pro většinu lidí je koncept telepatie nepochopitelný, neřkuli, že je pro ně nepředstavitelné, že by stačilo jen pomyslet na určitý program a tento by byl aktivován. Proto jsem pro ovládání zařízení použil tlačítka s čísly na kalkulátoru. Jednoduše jsem „napojil“ aktivaci specifických struktur zařízení, které působily na určité orgány nebo systémy organismu, na jednotlivá tlačítka. Pro aktivaci požadovaného vlivu pro potřeby dané osoby stačilo jednoduše stisknout postupně odpovídající tlačítka.

Nicméně, ani toto se neobešlo bez určitých kuriózních incidentů. Jednoho dne mne Alexej Dobryakov, jaderný inženýr, se kterým jsem často diskutoval témata fyziky stejně jako mnoho dalších věcí, požádal o vytvoření zařízení podobného druhu pro jeho známou, která s ním pracovala v institutu a měla problémy se zdravím (nepovažuji za přípustné mluvit o zdravotních problémech osoby bez jejího svolení), a přinesl za tímto účelem hodinky s kalkulačkou. Nahrál jsem na nosič několik programů a navázal je na tlačítka – čísla. Vzal jsem také v úvahu, že lidé měli odlišnou genetiku, ducha, úroveň vývoje atd. a navrhl program tak, že každé další stisknutí téhož tlačítka zvýšilo intenzitu vlivu desetkrát. Stisknutím téhož tlačítka 3x bylo možno zvýšit sílu daného programu 100x. Myslím že princip je každému jasný. Tento přístup dovolil regulovat sílu adekvátně potřebám každého jedince. Mimoto, osoba mohla upravit nastavení pro sebe, podle svých aktuálních pocitů a potřeb. Nicméně i se všemi těmito mechanismy nastal incident.

Poté, co jsem vyrobil toto zařízení pro Alexejovu známou, o nějakou dobu později za mnou přišel a položil podivnou otázku – co museli udělat, aby se zbavili problému? A problém byl následující. Když jsem vytvořil zařízení a vysvětlil principy funkce a ovládání, „vědci – výzkumníci“ se rozhodli mačkat tlačítka pro daný program tolikrát, kolik displej hodiniek dovolil. Výsledek toho se program nastavil na maximální sílu a začaly se dít „zázraky“. Ona žena přestala spát... úplně. Nejprve nemohla na důvod své nespavosti přijít, dokud jednoho dne nezapomněla své hodinky v práci a ... celou noc spala normálně. Další den hodinky měla opět u sebe a ... návštěva Morfea se nekonala.

Tak byl důvod pro její nespavost zjištěn experimentálně. Alexejova první otázka byla, co v této situaci dělat?! Doporučil jsem nejprve snížit sílu vlivu zařízení, a jako další, v noci bylo možno zařízení úplně vypnout, nebo ještě více snížit jeho účinek. Na resetování zařízení stačilo stisknout tlačítka „0“ na kalkulačce, což ihned odpojilo všechny působící programy, a poté stisknout tlačítka konkrétního programu tolikrát, kolikrát bylo třeba na to, aby se osoba cítila příjemně. To bylo vše a problém byl vyřešen. Pravděpodobně, pro tuto ženu bylo poměrně těžké pochopit, že jednoduché stisknutí tlačítka mohlo tak dramaticky ovlivnit její zdravotní stav, a že obyčejné hodinky nebo kalkulačka se mohly proměnit v tak silné zařízení.

Nicméně, po proměně hodiniek v léčící zařízení byl téměř vždy pozorován zajímavý efekt – hodinky přestaly ukazovat správný čas, a bylo je téměř nemožné používat k jejich účelu. Také používání kalkulačky pro jakékoliv matematické výpočty nebylo doporučováno. To proto, že každé stisknutí tlačítka způsobilo aktivaci toho či onoho léčícího programu a mačkání náhodných tlačítek rychle po sobě by způsobilo „vlivový chaos“, který byl samozřejmě nežádoucí a mohl mít pro osobu vážné důsledky.

Vliv zařízení není spojen s žádným efektem autosugesce nebo sebeklamu. Zařízení, která jsem vytvářel, byla otestována v laboratoři – zde měřili potenciály v biologicky aktivních bodech těla

před a po aktivaci zařízení. Po několikaminutovém působení zařízení se biopotenciál zvýšil až šestnáckrát! Nikoliv o šestnáct procent, ale až o tisíc šest set procent! Navíc, data byla naměřena, aniž pokusná osoba o existenci mých zařízení vůbec věděla. Přesně tento fakt šokoval experimentátory nejvíce. Jednoduše tomu nebyli schopni porozumět. Pravděpodobně si stále uchovávali malou naději, že tyto změny v bio-potenciálech jsou nějak spojeny s autosugescí, vnímavostí osoby apod. „Obnažená pravda“, že i když si osoba nebyla vědoma, že je ovlivňována, biopotenciály se změnily, mohla mít jen jediné vysvětlení – zařízení osobu opravdu ovlivňovalo! A vliv tohoto zařízení vyústil v úplné zmizení mnoha zdravotních problémů.

Představte si situaci: člověk má problémy se srdcem; zmáčkne tlačítko na hodinkách s kalkulačkou a za nějakou dobu se jeho srdce stane zdravým! Nepotřebuje tedy polykat prášky nebo podstupovat mnoho nepříjemných procedur apod., což má ve velké většině případů početné vedlejší účinky, které jsou někdy mnohem vážnější, než počáteční problém.

Obvykle má osoba celý „koš“ zdravotních problémů. To zná pravděpodobně každý, a najednou, zde je nepochopitelné zařízení, které obnovuje poškozené, nemocné orgány bez jakékoliv medikace. Navíc, neulevuje jen od symptomů, ale skutečně vrací nemocné orgány a systému do zdravého stavu. A toto není fantazie, ale realita! Jistě, toto zařízení nemůže pomoci všem. Je nemožné zabudovat všechny záludnosti stavů všech žijících osob do jednoho zařízení, ale myslím, že i kdyby se jen 10 - 25 procent lidí touto poněkud zvláštní metodou uzdravilo, bylo by to jednoduše skvělé. A zdá se mi, že procento lidí, kteří by se touto cestou mohli uzdravit, je podstatně vyšší, s jediným zádrhelem – někteří by na pozitivní výsledky museli čekat déle než jiní. Také je za pomoci nejjednoduššího testu možno určit jedince, na něž by zařízení mělo maximální vliv! Pravděpodobně, někomu se tyto procenta budou zdát jako nedostatečné, ale pokud se člověk dostane k datům, jak velkému procentu lidí je moderní medicína opravdu schopna pomoci, vše se rázem bude jevit jinak.

* * *

S těmito zařízeními bylo spojeno několik vtipných událostí, ale jedna opravdu vyčnívá. V květnu 1989 organizovalo Ministerstvo Námořního Obchodu setkání společně s Fondem Populární Medicíny, a byl jsem také pozván. Byla zde také diskutována možnost společné námořní plavby za účasti skupiny léčitelů. Bylo tam několik novinářů, včetně Michaela Dehty. Na tomto setkání bylo několik léčitelů, včetně dnes velmi známého Allana Chumaka. Hovořil jsem zde o mých psi-zařízeních a dalších projektech. Později mi Michael zavolal a řekl, že Allan Chumak hovořil před novináři o svých kreativních plánech, a nějakou „zvláštní“ náhodou to, co řekl ve svém interview, téměř slovo od slova kopírovalo to, o čem jsem hovořil na setkání předtím – zmínil léčící psi-zařízení a nabíjení (strukturování) vody.

„Půjčování“ myšlenek není jistě nic nového a vzácného. Ale Allan Chumak zvolil pro tento cíl velmi kuriózní cestu. Prohlásil před novináři, že uslyšel hlas shůry, který mu sdělil velká odhalení. Michael Dehta byl jedním z těchto novinářů a Chumakovo chování jej velmi překvapilo. Nicméně, je třeba Allan Chumaka ocenit – celé to provedl poměrně mistrovsky a bylo nemožné proti němu cokoli po právní stránce vznést. Dokonce jsem o tom vtipkoval, říkajíc Michaelovi: „Neměl jsem ani ponětí, že jsem hlas shůry...“

Neříkám, že nikdo předem mnou nevyráběl strukturovanou vodu nebo psi-zařízení. Ve skutečnosti, takzvané talismany jsou také psi-zařízení. V minulosti, mágové-volchvové „nabíjeli“ přívěsky, náramky, prsteny apod. Jednoduše nasýtí svou energií ten či onen nosič, který nesl ten či onen program. Jinými slovy, fyzická schránka psi-zařízení byl jen „kontejner“, obsahující strukturovanou energii osoby. Je to velmi podobné džinovi z arabských pohádek, který je uzavřen do lampy nebo džbánu. Sedí tam a čeká na své osvobození. A když je osvobozen, nabídne svému osvoboditeli tři přání, jejichž splnění je mimochodem závislé na síle džina, načež se lampa nebo džbán změní na obyčejný předmět. Talismany vytvořené mágy nesly určitý náboj jejich energie, která dříve či později vyprchala a z talismanu se stal obyčejný předmět. Alespoň, takto byly

koncipovány všechny talismany s nimiž jsem se v životě setkal.

Rozdíl mezi mými psi-zařizeními a talismany popsanými výše je následující: používám fyzický nosič jen jako referenční bod pro má zařízení, která jsou vytvořena z jiných hmot. Jsou to tyto, které vytvářejí zamýšlený vliv. Jestliže někdo říká, že to nejsou zařízení, je na omylu. Tyto zařízení mají reálný vliv na živou a neživou hmotu a výsledek tohoto vlivu může být pozorován a měřen konvenčními metodami. Pozice skeptika, který nerozumí, jaké druhy hmot používám pro vytváření těchto zařízení, je jeho osobní problém, jelikož dokonce moderní věda tvrdí, že fyzická hmota tvoří pouze **10%** hmoty, která by ve Vesmíru měla být, aby se velmi materiální objekty – galaxie, hvězdokupy, hvězdy a planety – pohybovali po trajektoriích, po kterých se ve velmi reálném a materiálním vesmíru ve skutečnosti pohybují.

A přesně tato věda, fyzika, kterou skeptikové tak zbožňují, tvrdí, že **90%** této neviditelné a neměřitelné hmoty není nic než *temná hmota*, a z „nějakého“ důvodu tito skeptici při této příležitosti žádný „skepticismus“ nevykazují! Shledávám tento přístup velmi podivným, nicméně vím, kdo za těmito „skeptiky“ stojí a proč. Když tedy akceptujeme koncepty moderní vědy ohledně „temné hmoty“ jako dominantní hmoty ve vesmíru, poté je možné říct, že svá zařízení vytvářím z této „temné hmoty“, která pro mne není vůbec „temná“, ale tak reálná a jasná jako „normální“ fyzická hmota, kterou „skeptici“ tak zbožňují.

Tato zařízení, která vytvářím, ačkoliv „obyčejným“ okem neviditelná, mají velmi reálný vliv na všechny materiální objekty, podle účelu za kterým jsou vytvořeny, a jejich fyzické nosiče slouží jen jako referenční bod, jistý druh „kotvy“. A toto je principiální rozdíl mezi mými zařízeními a magickými talismany, jak byly v minulosti nazývány, nebo zařízeními postavenými na principech torzních polí, oblíbeného výrazu moderní vědy, jako kdy fráze „torzní pole“ nějak objasňovala skutečnou podstatu...

* * *

V květnu 1989 jsem byl požádán pomoci velmi známému vědci. Byl členem Akademie Věd SSSR, jedním z deseti nejuznávanějších fyziků světa a pracoval na poli radiofyziky. Táhlo mu na osmdesát, když se u něj objevil problém se střevní blokádou.

Když jsem se s ním poprvé setkal, kremlinští lékaři již určili datum operace. Všechny ostatní metody selhaly a fakt, že se lékaři rozhodli pro operaci v tomto věku, říká o kritičnosti jeho stavu velmi mnoho. V tomto věku je ve skutečnosti šance pacienta na probuzení z narkózy jen kolem 50ti procent! Jinými slovy, operace v tomto věku je obrovský risk a fakt, že se k ní lékaři odhodlali, znamená jen to, že si byl naprosto jisti, že by bez ní zemřel. A fakt, že tuto operaci naplánovali pro osobu zastávající tak vysoké společenské postavení, eliminuje jakoukoliv možnost nedbalosti či nezájmu ze strany lékařů. Nezmiňuji příjmení tohoto muže z několika důvodů, které se stanou zřejmými později.

Takže, setkal jsem se s tímto člověkem ve velmi kritickém bodě jeho života. On v možnost, že by takový druh léčby mohl fungovat, nevěřil, ale neměl co ztratit, takže jak se říká, proč to nezkusit - nebo, jak se často stává, když nastane podobná situace, člověk je ochoten udělat cokoli, jen pokud to může pomoci. Tak či onak, přišel jsem k němu domů a začal s působením. Důvodem jeho potíží byla téměř úplná nefunkčnost sliznic žaludku a střev. Nevytvářely potřebné chemické látky. Bylo to systémové selhání sympatetických a parasympatetických systémů. Ukázalo se, že signály z jeho žaludku a střev neprocházely přes potřebné nervové cesty. Chybějící signály/stimuly - chybějící produkce trávicích šťáv. To znamenalo že v jeho případě by operace nepomohla. Když jsem objevil příčinu problému, obnovil jsem poškozené funkce a příštího dne vše fungovalo jak mělo. Po dvou nebo třech návštěvách byly u akademika všechny parametry v normě.

Po každém působení mi byl nabídnut šálek čaje a diskutovali jsme o mnoha věcech. Pro tohoto to muže bylo zajímavé se mnou hovořit, o tom co jsem dělal a co jsem si o své práci myslel. Během jednoho takového hovoru jsem se ho, prominentního fyzika zeptal, zda by mi mohl vysvětlit, co to přesně je elektrický proud. Citoval definice z učebnice střední školy:

„Elektrický proud je usměrněný pohyb elektronů od plusu k mínusu.“

Poděkoval jsem mu, ale připomněl mi, že toto je definice ze školní učebnice. Také jsem řekl, že není nutno vysvětlovat koncept „usměrněného pohybu“, ale chtěl bych od něj slyšet vysvětlení, co je to „elektron“, „plus“ a „mínus“, a proč se elektrony pohybují od plusu k mínusu?! Jinými slovy, v obecně přijímané definici elektrického proudu nebylo žádné vysvětlení čtyřech základních konceptů! A jediný koncept, který nepotřeboval vysvětlení nebyl primárního významu (koncept „usměrněného pohybu“).

Tedy, zeptal jsem se na vysvětlení těchto čtyřech základních konceptů definice elektrického proudu prominentního člena Akademie Věd SSSR! A odpověď opět byla: „To ví jen Bůh!“

Je to vcelku zábavná odpověď od světově uznávaného fyzika, no ne? Odpověděl jsem: „Nejsem žádný Bůh, ale toto vím!“ A důvod není, že bych byl takový „génius“, ale leží ve faktu, že většina lidí se hlouběji nezamýšlí nad významem té či oné fráze, kterou vyslovují. Někdo jim „nabušil“ do hlav určité koncepty, poté je opět oni nabušili do hlav dalším, ale téměř nikdo se nepozastavil nad tím, „co tato slova vlastně znamenají“. Takže, nastala doba zastavit se a přemýšlet o těchto věcech? Tot' otázka...

Průběh léčení akademika byl doprovázen přátelskou konverzací, která k ničemu nezavazovala. Navzdory faktu, že byl ohledně netradičních metod léčby velmi skeptický, přesně tyto metody mu zachánily život. Ve skutečnosti, „jednoduše“ jsem znovu zapnul trávicí trakt, který se z nějakých důvodů sám od sebe „rozhodl“ vypnout a přestat pracovat. Operací by bylo nemožné funkci trávicího traktu napravit. Bylo to systémové selhání způsobené věkem. Fakt, že mé působení obnovilo normální funkci trávicího traktu byl unikátní medicínský fenomén: v tradiční medicíně se něco podobného stávalo extrémně zřídka, pokud vůbec. Požádal jsem proto Vladimira Belozerova setkat se a natočit s tímto mužem interview. Akademik neodmítl, ale když se ho Vladimir zeptal na účinky mého působení, odpověděl: „Nevím co mi pomohlo, zda to byly pilulky, nebo zda to byl Levašov, který přede mnou mával rukama...“

To byla vděčnost, kterou jsem obdržel za záchranu jeho života, který trval déle, než pro něj naplánovala příroda. Nemyslím si, že by nerozuměl vážnosti svého stavu a vyhlídkám, které mu moderní medicína nabízela. Tento muž se buďto obával říct na kameru pravdu anebo to byl jednoduše nečestný člověk. Ale čeho se člověk jeho věku může obávat? Nevzali by mu jeho status akademika, nejhorší, co by mu mohli udělat, bylo malé pokárání a to bylo vše. Zdálo se mi, že bylo malomyslné jednat proti svému svědomí kvůli takové maličkosti. A jestliže to bylo z jakéhokoliv jiného důvodu, pak bylo to nečestné jednání.

Mimochodem, nezaplátil mi za mou práci nic, dokonce ani nenabídl krabičku čokolád. Zmiňuji to ne proto, že bych stál o jeho sladkosti, ale byl jsem jednoduše překvapen absencí jakékoliv snahy ukázat vděčnost za záchranu svého života. Pravděpodobně, náš akademik považoval fakt, že mi bylo dovoleno pobýt v jeho blízkosti a pomoci mu za dostatečnou platbu za záchranu před smrtí, mimochodem, velmi bolestivou smrtí... nu, nechme jeho svědomí, ať se s tím vypořádá.

* * *

Téměř ve stejný moment mne Michael Dehta požádal o pomoc pro jinou osobu – Loriho Nikolajeviče Popova, kandidáta lékařských věd, epidemiologa. Než jsme se setkali, byl již postižen tři roky a osm měsíců a byl na pokraji zoufalství.

Jeho cesta k postižení začala jako výsledek dlouhého a silného stresu, kdy si „vysloužil“ takzvanou nespecifickou ulcerózní kolitidu s kompletní ulcerózní lézí tlustého střeva a částečnou lézí tenkého střeva. Typická reakce medicíny na tento problém jsou velké dávky antibiotik, které kompletně zničily střevní mikroflóru a silně poškodily játra a imunitní systém.

Když se to stalo, byl mu předepsán hormon – prednisolon, který téměř deaktivoval jeho nadledvinky. Kvůli vysokým a nestálým dávkám různých léků se u něj v pravé ledvině objevila glomerulonefritida... jako výsledek takovéto „léčby“ měl v momentě našeho setkání také anémii

díky nedostatku železa: jeho imunitní systém přestal pracovat, a celý organismus byl kompletně vyčerpán.

Jsa lékařem, Lori Nikolajevič velmi dobře chápal své vyhlídky na budoucnost, které byly vše, jen ne světlé. Ve skutečnosti, považoval se za ztraceného. V tomto jsem s ním nemohl souhlasit a řekl mu, ať přestane zoufat a dá mi možnost mu pomoci. Souhlasil a je dodnes v pořádku a zdrav – zbavil se svého postižení do jednoho roku.

Ačkoliv byl naprosto otráven medikamenty, požádal jsem ho nicméně, aby je nepřestal brát ihned, obzvláště hormony, ale krok za krokem. Když jsem s ním nějakou dobu pracoval a částečně se mi podařilo obnovit jeho imunitní systém a metabolismus, požádal jsem ho ať sníží dávky hormonů. Další částečné zlepšení – další redukce dávek hormonů, atd.. dokud hormony a další přípravky nebyly sníženy na nulu. Navzdory faktu, že tyto přípravky dostaly Loriho Nikolajeviče téměř do hrobu, bylo nemožné přestat s jejich užíváním okamžitě – metabolismus by si bez nich po dlouhodobém užívání neporadil. Nade vše bylo nutné obnovit normální metabolismus v organismu bez přídavných chemických látek, které by do něj vstupovaly ve formě tabletek nebo injekcí. Neměli bychom nikdy zapomínat, že léky jsou povahou sady chemicky aktivních látek, které se po rozpuštění v krvi dostanou do celého organismu a ve výsledku se objeví v buňkách. Poté co se dostanou do buněk, tyto chemické látky začnou vstupovat do reakcí s „obsahy“ a chemickými látkami v buňkách, a tímto mění jejich chemický „profil“. V mnoha případech medicínská chemie v buňkách tkání způsobuje morfologické změny a to dříve nebo později vyústí v nové patologie.

Přesně toto je důvodem vedlejších účinků užívání léků. Velmi často jsou tyto vedlejší účinky mnohem více nebezpečné, než problémy, které dané léky údajně měly léčit. Vzpomínám si na jednu anekdotu na toto téma – profesor medicíny se ptá svých studentů... „tak, co tedy uděláme – začneme s léčbou, nebo pacienta necháme žít?“

Léky mohou mít navzdory své negativní podstatě i pozitivní účinek, ale jen tehdy, pokud jsou používány po velmi krátkou dobu a nevytvoří v organismu nevratné změny. Ve všech ostatních případech jsou to jedy, které člověka pomalu zabíjejí. Příklad Loriho Nikolajeviče Popova je důkazem takového zničení léky. Jistě, nespecifická ulcerózní kolitida, s níž začali jeho léčbu, nebyla žádný dar, ale vše co „získal“ výsledkem chemické léčby ho jen uvedlo do mnohem horšího stavu a vytvořilo další nebezpečí!

Výsledkem „léčby“ byly následující problémy **přidány** k počáteční nespecifické ulcerózní kolitidě: kompletní zničení střevní mikroflóry, vážné poškození jater a nadledvinek, vážné selhání metabolismu, téměř úplné zničení imunitního systému, kompletní vyčerpání organismu, anémie z nedostatku železa! Jak můžeme vidět, **šest nových** problémů bylo přidáno k jednomu předcházejícímu. Navíc, byly mnohem vážnější než prvotní problém! A tento prvotní problém zároveň zůstal nevyřešen. Poté, co jsem s Lorim Nikolajevičem pracoval se zcela zotavil a všechny jeho problémy, jeho nespecifická ulcerózní kolitida a další „koš“ problémů, zmizely beze stopy. Nejen že se zotavil, ale také se znovu naplno zapojil do života a kreativní práce. Od jeho uzdravení uplynulo již šestnáct let, je již v penzi, ale stále pokračuje v aktivním životě a dosud bez jakýchkoliv relapsů. Ale toto vše se stane v daleké budoucnosti, v době, kdy jsem s ním začal pracovat, byl díky tomu že byl sám lékařem naprosto přesvědčen, že mu nebude schopen nijak pomoci. Když se vcelku rychle vrátil do normálního života, byl mi za navrácení svého zdraví velmi vděčný a také se stal mým přítelem a následovníkem, spolu se svou rodinou.

Uvedl jsem příklad, co se stalo, když jsem pomohl dvěma velmi odlišným lidem - navrátil jim jejich zdraví a velmi pravděpodobně také zachránil život. Jeden z nich se ukázal být nečestným, navzdory faktu, že by mu vyřčení pravdy nemohlo nijak ublížit, a druhý, navzdory faktu, že jeho kolegové-lékaři zastávali velmi negativní postoj ke všemu „alternativnímu“ což někdy vyústilo i v kompletní popření, vždy každému říkal, že to byli mé metody léčby, které mu zachránily život, aniž by vůbec uvažoval, zda mu to může přinést nějaké potíže nebo ne!

Zmínil jsem případ Loriho Nikolajeviče Popova, abych mým čtenářům ukázal, že mezi těmi, kterým jsem pomohl, nebyli vždy nečestní a nevděční lidé. Ačkoliv takových bylo dost, potkal jsem také mnoho čestných a dobrých lidí, kteří mi byli vděční nejen protože jsem jim vrátil zdraví, ale

mnoha z nich jsem i pomohl nalézt porozumění smyslu života. Často se ukázalo, že jsem uspěl nejen ve vyléčení těla, ale i ducha...

* * *

Někdy se v důsledku mých zásahů stávaly kuriózní incidenty. Léčil jsem ženu, která měla chronické žaludeční a dvanácterníkové vředy. Měla je roky a vždy se střídavě objevovaly na různých místech. Po mém zásahu měla naplánovanou kontrolu ohledně jejího stavu. Po kontrole na ni doktor začal rovnou křičet, nazývající ji hypochondrem. Důvod této reakce byl, že „on nenalezl nic“, ani „čerstvé“ vředy a ani jedinou jizvu nebo stopu po starých.

Podle jeho chápání, jestliže se její žaludeční stěna nacházela v ideální kondici a nebyla tam dokonce ani stopa po vředech, mohlo to znamenat jedinou věc – tato osoba nikdy ve svém životě žaludečními vředy netrpěla. Slova nebohé ženy, že byla několikrát hospitalizována, když díky prasklým vředům ztratila mnoho krve, že byla mnohokrát při různých příležitostech vyšetřena a že měla dlouhou anamnézu, která připomínala svou tloušťkou encyklopedii, neudělala na doktora žádný dojem. On jednoduše upřímně věřil, že jestliže tam nic nebylo, znamenalo to, že tam nic nebylo ani předtím, a ona byla „kriminálník“, protože strávila mnoho dní v roce hospitalizována léčením nemoci, kterou podle jeho názoru neměla. Doktor nebyl schopen přijmout myšlenku, že onemocněním doopravdy trpěla a to následně zmizelo! Takovéto kuriózní případy se stávaly, stejně jako ty, kdy u pacientů, které jsem vyléčil, „mysteriózně“ ze zdravotnických zařízení mizela případová dokumentace, pokrývající jejich historii!..

18. Psi-generátory

Mezitím se život ubíral normálním způsobem, ubíhal jeden den za druhým. V květnu 1989 se v Institutu Mozku konal velmu zajímavý experiment. Ve speciální komoře, kam nemohlo proniknout žádné elektromagnetické záření (Faradayova klec), jsem přivedl Michaela Dehtu do nového kvalitativního stavu vědomí, jež mu umožňoval vidět vlastní mozek a vnitřní orgány. Působící na Michaela jsem vytvořil určité podmínky, dovolující mu cestovat svým vědomím podél cév a zároveň se vnímat, jako kdyby byl velký jako jedna z jeho červených krvinek. Později jsem vytvořil podmínky, při nichž mohl pozorovat své chromozomy a být vědomím uvnitř těchto. Během celé doby konání experimentu byl Michael kompletně při vědomí a komentovat vše, co viděl a cítil. Někdo to může nazvat blouzněním šilence nebo jednoduše jako výsledek mé sugesce. Ale reakce výzkumníků v ústavu, kteří během experimentu pozorovali měřící přístroje, jasně ukazovaly, že to nebyla ani jedna z těchto věcí. Zatímco Michael Dehta podával detailní popis výletu v jeho vlastním těle, encefalogram jeho mozku ukazoval, že byl buďto v kómatu nebo ve stavu klinické smrti. Ale on s námi konverzoval, vtipkoval a podle svých slov se cítil být více sám sebou, než kdykoliv předtím ve svém životě. Pracovníci Institutu Mozku byli jednoduše v šoku. Vadim Belozarov se svou skupinou celý experiment natáčel, ale z různých důvodů nebyl nikdy vysílán. Ale nejdůležitější věcí byl fakt, že se lidský mozek v jiném kvalitativním stavu chová velmi jinak, ignorující všechny „zákony“ a „pravidla“ moderních konceptů o tom, jak mozek funguje.

Takovýto druh příkladů bych mohl uvádět donekonečna, ale nebudu marnit čas a papír vyjmenováváním všech faktů a událostí, a namísto toho se vrátím k událostem a jevům, které jsou důležitější, alespoň z mého pohledu.

* * *

V září 1989 mne Olga Sergejevna T. vyhledala znovu. Po událostech z roku 1987 její manžel začal pracovat jako tlumočnický na Středním Východě a její rodina byla pryč z Moskvy déle než rok.

V září 1989 se vrátila zpět do Moskvy, buďto v rámci dovolené, nebo protože kontrakt jejího muže vypršel, začala s vrozenou zvědavostí „absorbovat“ informace z TV obrazovky a dostala se opět do potíží.

Když sledovala Anatolije Kašpirovského*, „napojila“ se na dění na obrazovce a ihned poté mne začala horečně hledat. V této době jsem bydlel v bytě v Novo-Girejevu a bylo celkem obtížné mne vyhledat. Ale podařilo se jí to a jednoho nádherného zářijového dne zazvonil zvonek a uslyšel jsem její hlas. Poté, co jsme si vyměnili obvyklé zdvořilosti mne poprosila, abych jí opět vytáhl z potíží. Díky své zvědavosti se „napojila“ na nový parazitický systém a nemohla se z něj vlastními silami dostat.

Ukázalo se, že se dostala do nového systému sestávajícího z početných generátorů, které vytvářely parazitické pyramidy. Byly přesně stejné jako ta, kterou jsem zničil 19. prosince 1987 a osvobodil tak Olgu Sergejevnu a mnoho dalších lidí od přemrštěného „zájmu“. Když jsem odstranil tento parazitický systém spolu s jeho základnou – generátorem, nenapadlo mne vůbec zjišťovat, zda existují další „suvénry“ podobného typu. Dokonce ani mne napadlo, že by tato skáza mohla existovat v několika kopiích. Bylo také velmi dobře možné, že jsem ještě nebyl připraven „postarat se“ o všechny generátory současně nebo ještě nenadešel čas; pravděpodobně jsem to neudělal z důvodu nějaké kombinace výše uvedených důvodů, nebo snad z nějaké další, mne neznámé příčiny.

Tak či onak, pomáhajíc Olze Sergejevně z jejího dalšího „dobrodružství“, objevil jsem celý systém psi-generátorů. Skupina černých mágů pracovala skrze Kašpirovského. Mnoho z nich pracovalo na vysokých vědeckých a vojenských postech. Oddaně všechny ostatní ujišťovali, že podobné jevy nemohou existovat, protože jednoduše nemohou nikdy existovat. A když všichni ostatní uvěřili, že magie není nic než obskurantismus a ignorance, klidně používali magii, která údajně neexistovala, proti lidem, kteří neměli nejmenší podezření. Pracujíc skrze Kašpirovského pokoušela se tato skupina černých mágů posílit jejich ocelové sevření, ve kterém drželi masu.

Měl jsem již jednu zkušenost s „řešením“ psi-generátoru z roku 1987 a začal jsem odstraňovat další. Bylo jich devadesát devět. Každý z nich „seděl“ na speciálním místě Midgard-Země, v centrech síly, která vytvářela kolem planety silové pole. Přesně z tohoto důvodu sociální parazité umístili své generátory do těchto aktivních bodů, čímž potlačovali lidskou vůli a svědomí, měnic tak lidi v bioroboty.

Když jsem si toto uvědomil, začal jsem tento parazitický systém likvidovat. A uspěl jsem. Byl jsem v naprostém úžasu, když po zničení parazitického systému téměř všechny socialistické země „najednou“ přestaly být socialistické. A stalo se to bez jakékoliv revoluce nebo krveprolití! Ze začátku jsem dokonce i já měl určité potíže uvěřit, že zničení určitých generátorů, o nichž drtivá část lidí na Midgard-Zemi neměla ani potuchy, vyústí ve změnu sociální struktury v socialistických zemích. Co potom mohou říct lidé, kteří byli přesvědčeni, že se něco takového nemůže stát, protože se to jednoduše nemůže nikdy stát? Dokonce já, osoba, která tyto generátory zničila, jsem měl problém uvěřit, že politický systém na Midgard-Zemi závisel na nějakých psi-generátorech, které kontrolují vědomí mas skrze jejich podvědomí.

Ale, ne vše, co je nemyslitelné a vypadá jako blouznění šilence, jím ve skutečnosti je. Sociální parazité vytvořili pro nadvládu nad masami brilantní systém vymývání mozku. Skrze masmédia, která kontrolují, vnutili zbytku populace fanatickou víru, že jevy tohoto typu nemohou existovat, že mýty a legendy minulosti nebyli nic než náboženský nebo sociální jed, vytvořený pro hlupáky a nevědomé, a že v našem osvětleném století v tyto pohádky mohou věřit jen děti. Věda, kterou vytvořili, pro ně neustále opakovala speciální „pohádky“ a různí „experti“ neustále všem oddaně dokazovali, že jsou to vše naprosté nesmysly, atd. A mnoho jevů, které se lidem tak jako tak stávaly, byly prohlášeny za falešné a výmysly, jako například fenomén klinické smrti.

Měl jsem příležitost mluvit s lékaři, kteří pracovali při resuscitacích, a tito řekli, že měli zakázáno mluvit a psát o jevech doprovázejících klinickou smrt. Ale někteří z nich na vlastní riziko

* Kontroverzní hypnotizér a léčitel. Stal se slavným v roce 1989 poté, co bylo několik jeho sezení s pacienty vysíláno sovětskou televizí. Bylo ukázáno jak odebírá bolest ze dvou pacientů, kteří se zrovna podrobili operaci v břišní dutině. První díl byl vysílán 9 října. V roce 1993 byl zvolen činovníkem ruské Dumy. V roce 1995 odjel do USA.

sepsali přípěhy lidí, kteří překročili hranici mezi životem a smrtí a vrátili se zpět. A důvod těchto zákazů byl následující: tito lidé svědčili, že, jsa za hranicí, mohli vidět své tělo zvenku, ale přitom se cítili stále sami sebou, mohli myslet, cítit... ve zkratce, viděli se, cítili se a byli přitom mimo jejich fyzické tělo!

A to znamená, že fyzické tělo je jen schránka na to, čím člověk ve skutečnosti je! Lidské vědomí, osobnost člověka, není ve fyzickém těle, ale v jeho duši, duchu, což je systém materiálních těl živého organismu, v tomto případě – člověka.

* * *

Je zajímavé, že tento druh přístupu k jevům doprovázejícím klinickou smrt člověka má oficiální věda nejen v SSSR, ale také ve všech západních zemích. Na západě byl stav věcí stejný, navzdory faktu, že koncept duše nebyl popírán v principu, ale bylo na něj odkazováno v kontextu víry a náboženství a ne v kontextu, že skutečně existuje. To je velmi zvláštní shoda názorů ateistického SSSR a náboženského Západu, není to?! Obě strany ukázaly podivnou shodu názorů na záležitosti, týkající se fenoménů klinické smrti. Proč je v tak odlišných sociálních systémech pozorována shoda oficiálních pozic?

Toto téma bylo v obou systémech velmi dlouho tabu, nicméně skuteční výzkumníci se pokoušeli přitáhnout k těmto jevům pozornost, jak v SSSR, tak v západních zemích; ale jejich pokusy zůstaly „osamělými hlasy v pustinách“. Oficiální stanovisko lékařů, jak ateistů tak věřících, je totožné: „**Ve stavu hypoxie vytváří lidský mozek halucinace za účelem usnadnění smrti jedince..**“. Přijít s větším nesmyslem je jednoduše nemožné. Ale je to přesně toto stanovisko, na kterém oficiální medicína trvá. A opět, za většině lidí nesrozumitelnými termíny a za hypnotickým vlivem „expertů“ opakujících stále totéž se neskrývá nic než kompletní nevědomost. Je to jen vykřikování frází.

Prvně, halucinace je *neadekvátní* reakce konkrétní osoby na okolní realitu. A velké množství lidí, kteří zažili klinickou smrt, jak před tisíci lety tak dnes, s různou úrovní vzdělání, různými zvyky a přesvědčením nemůže mít *identické* halucinace. Tento fakt nám sám o sobě říká, že se jedná o reálný přírodní jev. Zadruhé, jak by mohl mozek osoby, která podle definice žije pouze jednou a nikdy předtím nezemřela, vědět, jaký druh obrazů vytvořit, aby osobě pomohl zemřít „lehčeji“ a více „komfortněji“? Oficiální medicína a „veřejné“ mínění nebudou nikdy schopny dát na tyto otázky odpovědi. A takové koncepty vládly jak na „komunistickém“ východě, tak na kapitalistickém západě. Co je příčinou takovéto shody názorů?

Důvodem může být pouze jedno: uznání faktu, že osobnost člověka, jeho vědomí, paměť a emoce jsou mimo fyzické tělo je velmi nebezpečné těm u moci, ne protože je to spojeno s konceptem reinkarnace a se vším s tímto spojeným, ale kvůli tajemství psi-ovlivňování a mechanismu kontroly mas. Pointa je v tom, že vládnoucí kasta používá všechny prostředky moderní vědy za účelem přesvědčit nás, že člověk nemá nic kromě fyzického těla; že nemůžou existovat žádné jiné metody ovlivňování člověka kromě fyzických zařízení, jejichž působení může být vždy změřeno jinými přístroji. A přesvědčuje nás, že nic jiného neexistuje, protože to nikdy existovat nemůže!

Uznání faktu, že jevy, které nastávají při klinické smrti člověka, jsou skutečné, znamená také uznání faktu, že možnosti ovlivňování člověka na ne fyzické úrovni jsou skutečné. A toto znamená, že podobný vliv nemůže být detekován žádnými fyzickými přístroji a tak ti, kteří mohou ovlivňovat tyto ne fyzické úrovně, které se ukazují být těmi hlavními, získávají téměř kompletní kontrolu nad člověkem a celou společností! A vládnoucí kruhy sociálních parazitů nechtějí, aby lidé vůbec tušili, že jsou pod silným psi-vlivem, který kontroluje přesně ty úrovně člověka, které člověk údajně vůbec nemá! Jaký ďábelský systém byl sociálními parazity vytvořen k ošálení lidí!

Psi-generátory, které jsem náhodou nebo ne tak náhodou objevil, bylo těmito ne fyzickými metodami k ovlivňování mas. Přesně skrze tyto zločinné, ve své podstatě, psi-generátory, které bylo nemožné detekovat jakýmkoliv fyzickým přístrojem, ovlivňovali sociální parazité masy skrze podvědomí, tou nejnelidštější cestou, nutíc je dělat přesně to, co tito „loutkáři lidstva“ potřebovali.

Vliv těchto a podobných generátorů je důvodem neadekvátního chování mas během revolucí a civilních nepokojů. Obvykle, tyto generátory mají největší vliv na mladé a nevzdělané lidi – na všechny ty, kteří neměli čas nebo možnosti dostat se skrze vývojové stádium inteligentního živočicha.

Proto, když sociální parazité působili na masy za pomoci psi-generátorů, fyzicky eliminovali ty, kteří byli takovému vlivu imunní nebo na které generátory neměly dostatečný účinek. Všichni nositelé silných, zdravých genů a vzdělaní lidé, kteří úspěšně prošli stádiem inteligentního živočicha, jinými slovy výkvět národa, byli zabití. Kde „revolucionáři“ eliminovali výkvět národa, tam sociální parazité vždy operovali s psi-generátory, proměňujíc zbytek v bio-roboty.

* * *

Když jsem toto vše pochopil, byl jsem jednouše šokován existujícím bezprávím, které se odehrávalo doslova všem před očima, jen – většina lidí si ho nebyla vědoma. A také jsem pochopil důvod, proč ve středověku křesťanská církev v Evropě eliminovala všechny „čaroděje“ a „čarodějky“, obviňujíc je z černé magie a spolčení s ďáblem. Kdekoliv se sociální parazité skrytě či otevřeně chopili moci, našli vždy vhodné důvody a eliminovali ty, jež mohli teoreticky jejich parazitický systém ovládnutí mas spatřit nebo pochopit. Byli likvidováni lidé a s nimi jejich geny, které jim dovozovaly vidět jiné materiální úrovně Midgard-Země, zvláště ty, kde se nacházely kontrolní psi-generátory.

Konkrétně se jim to podařilo v západní Evropě, kde byla přesně za tímto účelem vytvořena španělská inkvizice. Rozhořely se ohně, na kterých sluhové „slitování“ upálili statisíce lidí zaživa, během tří století byly k upálení na hranici odsouzeny miliony lidí. Jedinou vinou většiny zaživa upálených byla jejich schopnost vidět, slyšet a vnímat o něco více, než ostatní. A pro inkvizitory nebylo důležité, zda jejich oběti upřímně věřily v Krista. Měli připravenou odpověď na jakoukoliv situaci.